6. สรุปผลการทดลอง

1. การเพาะขยายพันธุ์หอยมุกแกลบ *Pinctada fucata* ด้วยวิธีการเพิ่มและลดอุณหภูมิ ตั้งแต่ไข่จนเป็นตัวอ่อนระยะ D-shape มีอัตรารอดเฉลี่ย 5.60% และจากระยะ D-shape จนถึงอายุ 240 วัน มีอัตรารอดเฉลี่ย 0.67%

2. จากการทดลองเกี่ยงกับการเจริญเติบโตของหอยมุกแกลบที่ได้จากการเพาะพันธุ์นี้ โดยใช้อาหารต่างชนิดกัน พบว่าช่วง 30 วันแรกลูกหอยที่เลี้ยงด้วยสาหร่าย *Isochrysis galbana* มีการเจริญเติบโตมากที่สุดและเข้าสู่ระยะต่าง ๆ ได้เร็วกว่าการเลี้ยงด้วยสาหร่ายผสมและ *Chaetoceros calcitrans* ตามลำดับ จากนั้นเมื่อลูกหอยลงเกาะกับวัสดุแล้วควรเปลี่ยนมาให้อาหารผสมอัตราส่วน 1 : 1 ของสาหร่าย *Isochrysis galbana* และสาหร่าย *Chaetoceros calcitrans* ส่วนช่วงสุดท้ายของการอนุบาลการเลี้ยงด้วยสาหร่าย *Chaetoceros calcitrans* เพียงอย่างเดียวจะทำให้ลูกหอยมีการเจริญเติบโตดีที่สุด

3. การทดลองใช้วัสดุชนิดต่าง ๆ ที่ลูกหอยลงเกาะ พบว่าลูกหอยจะลงเกาะกับตาข่ายซาแรนมากที่สุด รองลงมาเป็นกระเบื้องลอนใหญ่และแถบพลาสติกตามลำดับ และพบว่าลูกหอยที่เลี้ยงด้วยสาหร่าย *Chaetoceros calcitrans* จะมีลูกหอยลงเกาะกับวัสดุมากที่สุด ตามด้วยสาหร่ายผสมและสาหร่าย *Isochrysis galbana* ตามลำดับ แต่ลูกหอยที่เลี้ยงด้วยสาหร่ายผสมจะมีอัตรารอดสูงสุด

4. การเจริญเติบโตของลูกหอยนอกจากสัมพันธ์กับชนิดของสาหร่ายที่เลี้ยงและวัสดุที่ลูกหอยลงเกาะแล้ว ยังสัมพันธ์กับความหนาแน่นและอัตรารอดอีกด้วย นั่นคือ ถ้าลูกหอยมีอัตรารอดต่ำ และความหนาแน่นน้อย จะมีผลให้การเจริญเติบโตสูงกว่า

7. ข้อเสนอแนะ

1. ลูกหอยที่ลงเกาะกับวัสดุเมื่อนำลงเลี้ยงในทะเล ควรหุ้มด้วยตาข่ายอีกชั้นเพื่อป้องกันสิ่งมีชีวิตอื่นมาทำลาย แต่ต้องทำความสะอาดบ่อยครั้งเพื่อไม่ให้ตะกอนอุดตันตาข่ายซึ่งจะมีผลให้ลูกหอยได้รับอาหารไม่เพียงพอ การทำความสะอาดก็เพียงเขย่าเบา ๆ ให้ตะกอนที่ติดหลุดออกไป

2. ช่วงที่ย้าย spat (อายุประมาณ 80 วัน) ไปเลี้ยงใน pocket net ลูกหอยมีความยาวเฉลี่ย 22.93 มิลลิเมตร (ขนาดจะใหญ่กว่ารูของตาข่ายเล็กน้อย) เมื่อเลี้ยงในทะเลอาจถูกกระแสน้ำพัดหลุดออกจากตาข่ายได้ ดังนั้นควรห่อ spat ด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ก่อนหนึ่งชั้น เพื่อให้ byssus ของ spat ยึดกับตาข่ายได้ทัน

3. หลังจากเลี้ยงหอยใน pocket net แล้ว 240 วันควรย้ายหอยลงเลี้ยงในตะแกรงเหล็กขนาดใหญ่เพราะหอยจะเป็นอิสระในการได้รับอาหารมากกว่า